

[Per Hækkerup.]

Det er ganske interessant, synes jeg, at konstatere, at vi gennem lange og besværlige forhandlinger har været i stand til at nå frem til et forlig mellem de partier, der står som de bærende for dansk demokrati og har stået som de bærende for dansk demokrati igennem, ja hele den frie forfatningshistorie i Danmark, kan man næsten sige. Hvis man ser på den betænkning, som er omdelt i salen, vil man konstatere, at uden for denne positive samling er løsningen af opgaverne står et mindretal i udvalget, repræsenteret af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, her i salen repræsenteret af det ærede medlems parti.

Når vi i de 4 partier, der står bag flertalsindstillingen, er nået frem til enighed om gennemførelsen af en lovgivning på en lang række områder i et samlet kompleks, er det efter min opfattelse udtryk for en ansvarsbevidsthed ikke blot over for den øjeblikkelige situation og de krav, den stiller til os, men også over for, hvorledes vi skal udforme og placere Danmarks stilling i det næste par år.

Over for denne politik står det ærede medlem hr. Aksel Larsens politik, som den er udformet i mindretalsbetænkningen. Efter at have gennemlæst det ærede medlems mindretalsudtalelse, efter at have stiftet bekendtskab med den politik, det ærede medlem og hans parti har udformet over for den nuværende situation, kunne jeg have lyst til at minde om, at ikke blot jeg, men f. eks. også formanden for Dansk Arbejdsmands og Specialarbejder Forbund ser sådan på det, at den politik, som mindretallet her giver udtryk for, er — som formanden for DASF har sagt — en demagogisk politik, og jeg må sige, at i forbindelse med den opgave, som folketinget her er stillet over for, forekommer det mig også, at det ærede medlem er kommet temmelig let omkring ved det, der skulle være hans og hans partis svar til situationen.

Jeg har bemærket, at det ærede medlem blandt forskellige foranstaltninger, som hans parti mener bør gennemføres, lægger hovedvægten på — det må i hvert fald opfattes som den egentlige ryggrad i det ærede medlems forslag — gennemførelsen af en tvangsopsparing, som skulle omfatte alle skatteborgere i Danmark. Jeg synes, det

er ganske interessant, at det ærede medlem er havnet i at forlange en sådan tvangsopsparing. Vi er jo adskillige her i salen, der erindrer, hvorledes reaktionen var i befolkningen, da vi sidste gang gennemførte en mere omfattende tvangsopsparingsordning — det er vel en halv snes år siden — og jeg synes, det er ganske karakteristisk også, at det ærede medlem i sin tanke om en tvangsopsparingsordning, som ikke er nærmere udformet, siger, at den skal sættes i forhold til det, de enkelte borgere betaler i statsindkomstskat. Det betyder, at det ærede medlem formentlig forestiller sig en tvangsopsparingsordning, som skulle svare til op imod en 10 pct.s forhøjelse af den direkte statsindkomstskat.

Der er ikke i det, det ærede medlem har nedfældet i mindretalsbetænkningen, og heller ikke — efter hvad min erindring siger mig — i det, det ærede medlem har fremført under udvalgsforhandlingerne, taget noget af de sociale hensyn, som indgår i regeringspartiernes forslag og nu indgår i de 4 partiers endelige resultat. Der er ikke tale om en forøgelse af børnetilskuddene, en forøgelse, som indgår i det lovforslag, som i dag ligger på folketingets bord. Der er ikke tale om noget nedslag for de mindre indtægter, sådan som vi har foreslået for at give disse mindre indtægter en lettelse i forhold til den byrde, en almindelig omsætningsafgift er. Der er ikke tale om ydelser til folke- og invalidepensionisterne, som på tilsvarende måde skulle holde dem — om jeg må bruge det udtryk — skadesløse for den merudgift, gennemførelsen af en almindelig omsætningsafgift ellers ville påføre dem. Tværtimod taler det ærede medlem kun om, at der skal ske en gennemførelse af en tvangsopsparing, der skal sættes i forhold til statsindkomstskatten. Jeg synes, det er ganske interessant at konstatere dette, og jeg tvivler såmænd ikke på, at det ærede medlem nok ville have været forhandlingsvenlig og også ville have taget visse sociale hensyn, hvis der overhovedet havde været politisk mulighed for at bygge på hans tanker, men selv er han i hvert fald ikke kommet på, at man skulle tage sådanne hensyn ved gennemførelsen af den tvangsopsparingsordning, han har foreslået.

Jeg vil gerne gøre yderligere to be-